

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kong Knud den Helliges Levnet (af Knytlinge-Sage)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 148. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_7-txt-shoot-idm610/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Strængheb og Straffedomme fleg Folk med saadan
 Rædsel at ingen turde stæle i hans Rige, thi det
 var hans Død at hvem der blev bestjaalet var det end
 for ulaaset Mon eller grimcløs Hest skulde kun tpe til
 ham og tage Erstatning, men Lyden vilde han
 raade for, og han gjorde ingen Forskiel paa Rige og
 fattige, Store og Smaa, men desfor var og hans
 Høfærdighed de fornemme Folk en Torn i Dier,
 hvis Trænder faldt for hans Dom paa deres Gier-
 ninger.

Sjette Kapitel.

Om Kongens Brodre.

Sin Broder Erik gjorde Kong Knud til Greve i
 Sølland med samme Rettighed som han selv havde
 havt for han blev Konge, og de holdt godt Broders-
 kab alle deres Levedage. Sin anden Broder Bent
 havde han immer i Gaarde hos sig, og det var en
 stor og stærk Mand med et deilig indtogende Ansigt.
 De derimod, som var i Kar med Kongen, var lille
 og leed, og fleg af Ansigt, men Munden stod ham
 godt bi, og han var en drabelig Krigsmand. Thors

gissel var, som sagt, blevet Konge i Garberige, og
 gjorde ingen Paastand paa Arv i Danmark.

Sjette Kapitel.

Om Kongen og Danne-Kvinden.

Kong Knud var gift med Edle Hertug Baldevins
 Dotter i Flæmingeland ⁷⁾, og havde med hende
 en Son som hved Karl, men imidlertid hændte det
 sig, at Kongen paa hans Gæstereiser kom til et stort
 Gilde, og fik der den allerførste Aften Die paa en
 favr og fornem Præstekone, hvis Mage i Deilighed
 han knap kunde mindes negentid at have seet. Til
 hende blev han da optændt af Elskov, kaldte paa
 sin Huusfeged, og befoel ham at sørge for, at den Kone
 blev hans Erskab om Natten. Det gjorde ingen
 Gode at Lyve imod Kongens Død, end fige at mod-
 staae dem, og det gif da efter hans Villie, Konen
 laae i den Seng der var rebt til Kongen, da han
 om Aftenen gif til Hvile, og han lagde sig hos hende
 saasnart han var afklædt. Da hans Ljerner efter

⁷⁾ Flændern.

